

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Dariusz Wiśniewski

Protokolant Joanna Radziszewska

przy udziale **Prokuratora** Elżbiety Bułat

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2016 roku

sprawy:

J. G., syna P. i G. z domu T., urodzonego dnia (...) w G.,

któremu zarzucono, że:

w dniu 21 grudnia 2015 roku około godziny 17:30 w ruchu lądowym w B. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny, samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając w I. badaniu 0,86 mg/dm⁽³⁾, a w II. badaniu 0,79 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G. w sprawie o sygnaturze akt (...) za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

to jest czyn z art. 178a § 4 k.k.,

I. **J. G.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. skazuje go oraz wymierza mu **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.**

II. Na mocy art. 42 § 2 i § 3 k.k. orzeka wobec **J. G. zakaz** prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym **na okres 8 (ośmiu) lat.**

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka od **J. G.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej **świadczenie pieniężne** w kwocie **10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.**

IV. Na mocy art. 63 § 1 i § 5 k.k. na poczet orzeczonej wyżej kary pozbawienia wolności **zalicza J. G.** jego zatrzymanie w okresie od dnia 21 grudnia 2015 roku, godzina 18:00, do dnia 22 grudnia 2015 roku, godzina 13:20, jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności przyjmując za równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

V. **Zasądza** od **J. G.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę **120 (sto dwadzieścia) złotych** tytułem opłaty i kwotę **70 (siedemdziesiąt) złotych** tytułem pozostałych kosztów sądowych w sprawie.

Sędzia:

II K 71/16

UZASADNIENIE

Zgodnie z treścią art. 424 § 3 k.p.k., wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343 k.p.k., Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku.

Zgromadzony materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości co do tego, że w dniu 21 grudnia 2015 roku, około godziny 17:30, J. G. prowadził w ruchu lądowym, to jest na ul. (...) w B., pojazd mechaniczny, czyli samochód osobowy marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, to znaczy posiadając w kolejnych badaniach 0,86 oraz 0,79 mg/dm⁽³⁾ alkoholu w wydychanym powietrzu. Bezsprzeczne jest również, że wyżej wymieniony został w przeszłości prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości na mocy wyroku Sądu Rejonowego w G., wydanego w sprawie o sygnaturze akt (...). Te ustalenia dały podstawę do przyjęcia, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem ustawowe znamiona czynu z art. 178a § 4 k.k.

Sąd wymierzył J. G. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, proponowaną przez prokuratora w oparciu o wniosek samego oskarżonego, uznając, iż będzie ona w pełni adekwatna do stopnia jego winy i całokształtu okoliczności przypisanego mu występkę. Sąd miał tutaj na względzie fakt, że J. G. był w przeszłości wielokrotnie karany sędziwnie, nadto prowadził samochód po drodze publicznej, bez ważnej życiowo potrzeby, oraz w krótkim czasie po zakończeniu spożywania dużej ilości alkoholu, a więc w pełni świadomy, że znajduje się on w jego organizmie. Uwadze Sądu nie umknęło zarazem, że oskarżony przyznał się do winy i wyraził żal z powodu swojego zachowania, lecz wagę tych okoliczności umniejsza fakt, że został on ujęty na gorącym uczynku przestępstwa. Nadmienić tu zarazem wypada, że czyn z art. 178a § 4 k.k. zagrożony jest karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, więc wymierzona J. G. kara nieznacznie tylko przekracza dolną granicę ustawowego zagrożenia.

Z uwagi na wcześniejszą karalność oskarżonego oraz treść art. 69 § 1 k.k., nie było możliwości zastosowania w tej sprawie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary. W związku z tym, została ona ukształtowana jako kara o charakterze bezwzględnym, a w konsekwencji, zgodnie z art. 63 § 1 i 5 k.k., zaliczono na jej poczet okres zatrzymania J. G., od godziny 18:00 w dniu 21 grudnia 2015 roku do godziny 13:20 w dniu 22 grudnia 2015 roku.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 3 k.k., w razie popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., sąd orzeka wobec sprawcy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami (przy czym w takim wypadku, wobec treści art. 42 § 2 k.k., nie może w ogóle odstąpić od orzeczenia tego środka karnego, lecz może nałożyć go na okres od 3 do 15 lat). Nie tracąc tutaj z pola widzenia przedstawionych wyżej okoliczności obciążających, ale mając też na uwadze młody wiek oskarżonego i fakt, że od wcześniejszego skazania go za czyn z art. 178a § 1 k.k. minęło już kilka lat, Sąd uznał, iż w odniesieniu do niego zachodzi takowy „wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami” i orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na 8 lat, stojąc na stanowisku, że będzie to adekwatne do stopnia jego winy oraz do stwarzanego przez niego zagrożenia dla bezpieczeństwa innych uczestników tego ruchu.

Wobec skazania J. G. za przestępstwo z art. 178a § 4 k.k., zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. obowiązkiem Sądu było także orzeczenie od niego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10000 zł. Mając na uwadze sytuację majątkową i możliwości finansowe oskarżonego, Sąd uznał, że w niniejszej sprawie brak jest podstaw do orzekania tego świadczenia pieniężnego w kwocie wyższej niż minimalna.

Ponownie podkreślić wypada, że wymiar obu wskazanych wyżej środków karnych jest zgodny z wnioskiem sformułowanym przez prokuratora w oparciu o postulaty samego oskarżonego.

O kosztach sądowych orzeczono zgodnie z treścią art. 627 k.p.k., w tym o wysokości opłaty z uwzględnieniem art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223, z późn. zm.).

Sędzia :